

inition, men hvor lignende tungtvejende grunde som anført i konventionen tilsiger, at ansøgeren ikke bør tvinges til at vende tilbage til sit hjemland. Tilsvarende har man i Danmark anset en asylansøger for B-flygtning og givet den pågældende opholdstilladelse i tilfælde, hvor man ikke i tilstrækkelig grad har fundet det godtgjort, at ansøgeren kan anses for forfulgt som angivet i konventionen, således som denne anvendes af de danske myndigheder. Dette gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor princippet om »benefit of the doubt« ikke kan føre til meddelelse af konventionsstatus. På denne baggrund kan det næppe undgås, at der sker en vis glidning mellem sager, hvor der tillægges status i henhold til konventionen, og hvor den pågældende anses som B-flygtning.

Det herved udviklede supplement til konventionens bestemmelse af begrebet flygtning betegnes ofte kort som »B-flygtning« eller »de facto-flygtning«. Tilsvarende betegnes flygtninge, som omfattes af konventionen, ofte som »A-flygtninge« eller »konventions-flygtninge«.

Vurderingen af, hvilke grupper af asylsøgende der burde anses som B-flygtninge, har varieret en del i forskellige lande. Vurderingen har blandt andet haft sammenhæng med det enkelte lands egne historiske erfaringer, dets økonomiske og politiske udvikling og udenrigspolitiske forhold.

Indførelse af B-flygtninge i Danmark

Formentlig har der gennem en længere årrække været tale om, at visse personer, der har haft vægtige grunde til ikke at vende tilbage og søge hjemlandets beskyttelse, af myndighederne har fået meddelt opholdstilladelse, uden at de har fået tillagt status i henhold til flygtningekonventionen eller de forud for denne indgåede internationale aftaler vedrørende flygtninge.

En nærmere fastlæggelse af praksis på området skete først i efteråret 1965, hvor tilsynet med udlændinge i skrivelse af 11. oktober anmodede Dansk Flygtningehjælp om at bistå sådanne »udlændinge, som ikke har kunnet sandsynliggøre, at de i deres hjemland har været genstand for politisk forfølgelse, men som det på den anden side er betænkeligt at sende hjem, fordi de ved en forsinket

hjemkomst må befrygtes at blive udsat for alvorlige ubehageligheder«.

Bistanden fra Dansk Flygtningehjælp til denne gruppe, der oprindeligt udgjordes af såkaldte »afhoppere« fra østeuropæiske lande, blev af samme art og omfang som den integrationsbistand, Dansk Flygtningehjælp ydede til flygtninge, der var anerkendt i henhold til konventionen.

I juridisk henseende er der tale om, at justitsministeriet under den eksisterende udlændingelov giver opholdstilladelse og generel arbejdstilladelse til de pågældende efter individuel beslutning, og uden at denne tilladelse adskiller sig fra andre udlændinges opholdstilladelse i landet på anden vis, end at tilladelsen – som formelt er tidsbegrænset – kan påregnes forlænget, medmindre de oprindelige forudsætninger ændrer sig på afgørende måde. Den pågældende er efter praksis rimeligt sikret mod senere udsendelse til hjemlandet og har dermed rent faktisk opnået den beskyttelse, som var hovedformålet med asylansøgningen. Endvidere bliver B-flygtninge overgivet til Dansk Flygtningehjælp og modtager derfra integrationsbistand i samme omfang som A-flygtninge.

Virkingen af meddelelse af opholdstilladelse til en B-flygtning

Selv om meddelelse af opholdstilladelse til en B-flygtning ikke kan henføres til særlige bestemmelser i loven eller de til loven knyttede administrative forskrifter, er det alligevel berettiget at tale om, at B-flygtninge har fået en sådan stilling, at de på mange punkter kan sidestilles med konventionsflygtninge. Dette beror på de aftaler og praktiske fremgangsmåder, der har udviklet sig for denne kategori af flygtninge såvel på det sociale og undervisningsmæssige område som i flere andre henseender.

Dansk Flygtningehjælp blev bemyndiget til at medtage integrationsudgifter til B-flygtninge og senere også de tilhørende administrative udgifter i refusionsopgørelsen med socialministeriet.

Under den særlige »kvotaordning«, som indførtes i 1978, medregnes alle personer overgivet til Dansk Flygtningehjælps forsorg – og dermed også B-flygtninge – i opgørelser af forbruget på den rammebevilling, som stil-